

Sygn. akt I CSK 263/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa A. C.  
przeciwko Szpitalowi [...] w T. i P. [...] S.A. w W.  
o zadośćuczynienie,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 września 2017 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powódki  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]  
z dnia 29 września 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie  
obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz  
pozwanego Szpitala [...] w T.**

## UZASADNIENIE

W związku z wniesieniem przez powódkę A. C. skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca oparła na pierwszej ze wskazanych przyczyn kasacyjnych. Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> § 1 punkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia wyniku przedstawionej sprawy, nowe i dotychczas w orzecznictwie nie rozstrzygnięte zagadnienie jurydyczne, którego wyjaśnienie przez Sąd Najwyższy przy okazji rozpoznania skargi kasacyjnej może przyczynić się nie tylko do rozstrzygnięcia tej konkretnej sprawy, ale także innych podobnych spraw, a przez to do rozwoju prawa i jurysprudencji. Oparcie wniosku o przyjęcie

skargi na tej przesłance obliuguje skarżącego do sformułowania istotnego zagadnienia prawnego, wskazania argumentów prawnych uzasadniających wątpliwości interpretacyjne skarżącego prowadzące do możliwych rozbieżnych ocen prawnych oraz przedstawienia własnego stanowiska (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie publ.).

Wskazana we wniosku przyczyna kasacyjna dotyczy tego, czy sąd mógł wymagać od powódki, aby udowadniała, że stan jej zdrowia psychicznego pozostaje w związku przyczynowo skutkowym z działaniem lub zaniechaniem pozwanego (brak rozpoznania i leczenia powikłania zabiegu operacyjnego w postaci złamania kości udowej), skoro to, co oczywiste nie wymaga dowodu. Nie jest to jednak istotne zagadnienie prawne w przedstawionym wyżej rozumieniu, skoro powódka nie wyjaśniła, jakie przepisy prawa materialnego lub procesowego budzą wątpliwości dotyczące wykładni i zastosowania w rozpoznawanej sprawie.

Skarżąca powołała się także na oczywistą zasadność skargi. Uwzględnienie tej przyczyny kasacyjnej zależy od wykazania kwalifikowanego naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, widocznego *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i bez wnikania w szczegóły sprawy. Spełnienie tej przesłanki możliwe jest wyłącznie przy tak ewidentnym naruszeniu prawa, którego stwierdzenie nie wymaga dokonywania pogłębionej analizy i studiowania akt sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, nie publ., z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, nie publ., z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, nie publ., z dnia 21 maja 2008 r., nie publ., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, nie publ.). Powódka podniosła, że skarga jest oczywiście uzasadniona, albowiem zasadność jej zarzutów jest widoczna na pierwszy rzut oka.

Jednakże sposób nader lakonicznej motywacji tej przyczyny kasacyjnej wskazuje nie tyle na istnienie widocznego kwalifikowanego uchybienia wskazanym w skardze normom prawa materialnego i procesowego, ile na kwestionowanie przez skarżącą przeprowadzonej przez Sąd oceny dowodów i poczynionych na ich podstawie ustaleń faktycznych oraz na brak akceptacji przez skarżącą oddalenia powództwa o zadośćuczynienie w sytuacji stwierdzenia przez Sąd, że nie doszło

do błędu lekarskiego skutkującego odpowiedzialnością strony pozwanej za uwarunkowane stanem zdrowia powódki powikłania zabiegu wszczepienia endoprotezy stawu biodrowego, polegającego na złamaniu kości udowej, wygojonego następnie bez ujemnych następstw. W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego znajduje oparcie w art. 102 k.p.c.

aw

jw